

שתי הנחיות לקריאה של ספר תורת משה:

א. ההנחיה הראשונה היא בפעולת הקריאה עצמה. בפעולה זו, על הקורא לקרא ולשמוע ("בלב") את דברי הסופר באופן בלעדי, ישיר וללא מתווכים או חוצצים. כלומר, הקריאה של הכתוב (טקסט) תעשה ללא מפרשים. סגנון קריאה ללא פרשנויות חיצוניות: 1. משמיע את דברי הסופר בצורה ישירה וישרה (בלתי אמצעית, ונקייה משיקולים וממניעים זרים). 2. מביא את הקורא לזמן בו פעל הסופר המקראי (כל הפירושים שנעשו לתורה, הם פירושים מאוחרים לזמן בו נכתבה התורה ולכן בפועל, מרחיקים את האדם מספר התורה ומעצמו). 3. מאמן ומחזק את יכולת החשיבה והזיכרון של הקורא. כלומר, על ידי זה שהקורא מתמודד לבד עם הכתוב, הוא מפעיל את החשיבה הבלשנית (שכלית/לוגית) שלו על הכתוב (זיכרון).

ב. ההנחיה השנייה נוגעת למישור האישי, כלומר, על האדם ליישם יושר אישי בזמן הקריאה – שזה אומר: 1. לבחון את הכתוב, אך ורק על בסיס עובדות שהוא בדק ויכול להבין בעצמו – ולא מתוך אמונה (ספר תורת משה הוא ספר של ידע – לא של אמונה). 2. להיות אדם מוסרי (ישר).

אך ורק יישום של שתי ההנחיות האלו, יכול לאפשר קריאה נקייה וישרה. הווה אומר, רק אדם ישר שמתמודד עם הכתוב בלבד – יכול להצליח להזדהות עם הסופר (יהוה) ולהבין את המטרה האמיתית של ספר תורת משה.